

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 677

гр. София, 07.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
закрито заседание на 07.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разгледа дело номер **7040** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във връзка с чл. 144 АПК.

Постъпила е молба от Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ [населено място], представляван от доц.д-р Б. В., с която е направено искане да бъде изменено решение № 38178/18.11.2025 г. по адм.д. № 7040/2025 г. по описа на АССГ, в частта му, с която молителят е осъден да заплати на адвокат П. Й. сумата в размер на 1000лв., представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА, като вместо това присъдените разноски се намалят като прекомерни.

Молителят се позовава на решение от 25 януари 2024 г., по дело С-438/2022г. на СЕС. Твърди и, че заплатеното възнаграждение е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото.

Съдът, след като се запозна с искането и доказателствата по делото намира следното:

Искането е депозирано в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от страна по делото, поради което е процесуално допустимо. По съществото му съдът взе предвид следното:

Разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК предвижда, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт или установи незаконосъобразност по чл. 193, ал. 2, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. С горепосоченото решение съдът е отменил мълчаливия отказ за предоставяне на достъп до обществена информация на ректора на Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ [населено място] по подадено заявление от 01.06.2025 г. и е осъдил Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ [населено място] да заплати на адвокат П. В. Й. сумата в размер на 1000 лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА за оказана безплатна правна помощ на жалбоподателя.

Съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-

нисък от предвидения в наредбата (Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа) по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. В случая адвокатското възнаграждение е уговорено по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. В чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, е предвидено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън изрично уредените в наредбата случаи, възнаграждението е 1000 лв. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност с оглед оказалата се реална фактическа и правна сложност на делото. Въпреки че същото е приключило в рамките на едно съдебно заседание, упълномощеният адвокат е изготвил жалбата по делото, взел е участие в него и е изразил становище по същество на спора. Предвид горното, доколкото не се сочат други конкретни обстоятелства относно размера на адвокатското възнаграждение, и като приема, че само по себе си позоваването на решение по дело С-438/2022 г. на СЕС не води до извод за прекомерност на направените разноси по делото, съдът намира, че молбата за изменение на решение № 38178/18.11.2025 г. по адм.д. № 7040/2025 г. по описа на АССГ, в частта му за разноските следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 248 ГПК във вр. чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“ [населено място], представляван от доц.д-р Б. В., с която е направено искане да бъде изменено решение № 38178/18.11.2025 г. по адм.д. № 7040/2025 г. по описа на АССГ, в частта му, с която молителят е осъден да заплати на адвокат П. Й. съдебни разноси в размер на 1000лв.

Определението на основание чл. 248, ал. 3 ГПК вр. чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: